

Unified Framework for Scalable Computing Systems and Algorithms · unit 1

จาก Parallel and Distributed Computing สู่ Scalable Computing

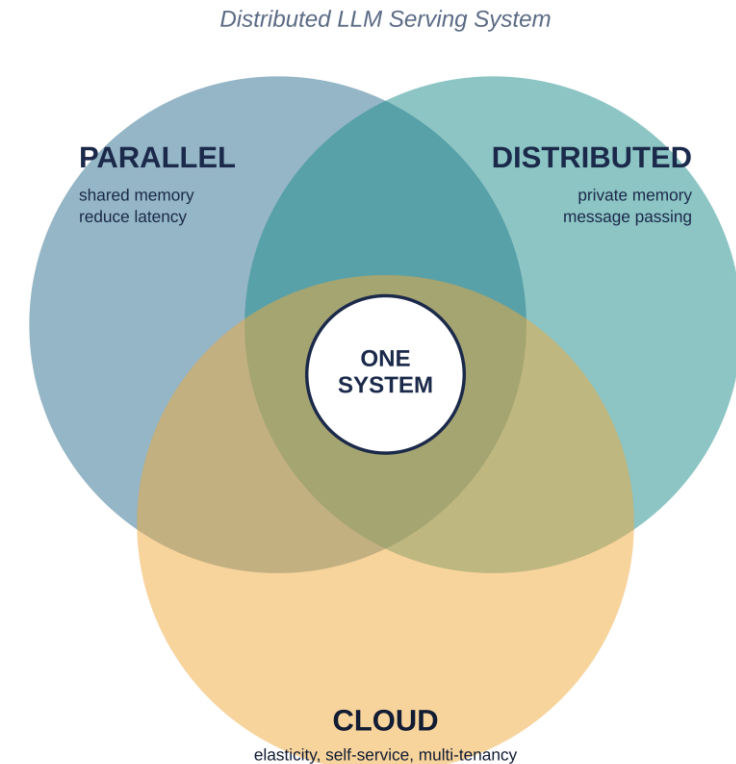
From Parallel and Distributed Computing to Scalable Computing
Part I: Foundations of Unified Scalable Computing

เนื้อหา

- บริบทและประเด็นสำคัญของบท: เปิดด้วยกรณีศึกษา LLM Serving แล้วตั้งคำถามหลักของทั้งบท
- จาก Parallel/Distributed สู่ Scalable Computing: เส้นเวลาวิวัฒนาการ, นิยามศัพท์, Scale-up/out/Elasticity, กฎของ Amdahl
- Unified Framework: ทุบเพิ่ม 9 องค์ประกอบ
- จากแบบจำลองสู่ระบบจริง: 20 ขั้นตอนวิจัย, เส้นทางคำขอ, 6 กรณีศึกษาอุตสาหกรรม
- Recomposition

ลองจินตนาการ: แยกบอกระดับโลก

- บริการแยกบอกรต้องตอบสนองผู้ใช้หลายล้านคนพร้อมกันตลอด 24 ชั่วโมง
- LLM เบื้องหลังมีพารามิเตอร์สูงถึงหลักแสนล้านตัว — ใหญ่เกินกว่าจะใส่ใน GPU ใบเดียว
- ต้องกระจายโมเดลออกเป็นชั้นย่อยบน GPU หลายสิบถึงหลายร้อยตัว บางชั้นอยู่เครื่องเดียวกัน บางชั้นกระจายข้ามดาต้าเซ็นเตอร์ทั่วโลก
- เมื่อผู้ใช้พุ่งเข้ามาพร้อมกัน ระบบต้องเพิ่ม/ลดเครื่องอัตโนมัติเพื่อคุมต้นทุน
- **คำถาม: ระบบเช่นนี้จัดอยู่ในประเภทใดกันแน่?**

สามมุมมอง สามคำตอบ ระบบเดียวกัน

ถ้ามองผ่านมุม...

- GPU หลายตัวในเครื่องเดียวกัน ใช้ shared memory ร่วมกัน
- ต้องใช้หลายเครื่อง ต่างคน private memory สื่อสารผ่านเครือข่าย
- บริการแบบ on-demand ปรับทรัพยากรอัตโนมัติ ผู้ใช้ไม่รู้จำนวนเครื่อง

จะเห็นว่าเป็น...

- → Parallel System
- → Distributed System
- → Cloud System

2. ประเด็นสำคัญของบท · Central Issue

เหตุใดระบบคอมพิวเตอร์สมัยใหม่จึงไม่สามารถจัดประเภทเป็น
"parallel" หรือ "distributed" ได้อย่างเด็ดขาดอีกต่อไป
และเราควรทำความเข้าใจด้วยกรอบความคิดใดแทน?

2. ประเด็นสำคัญของบท

ทำไมป้ายกำกับกว้าง ๆ ถึงวินิจฉัยปัญหาไม่ได้

- สถานการณ์: ระบบตอบสนองช้า และคำว่า "distributed" เพียงคำเดียวบอกอะไรไม่ได้เลย
- ปัญหาเกิดจากโครงสร้างงาน (W)? การแบ่งงาน (D)? แบบดิวต์เครือข่าย (N)? จุดประสานงาน barrier (O)? หรือการจัดคิวงาน (P)?
- วิศวกรที่ยึดติดข้อผลิตภัณท์ → เปลี่ยนเครื่องมือก่อนรู้สาเหตุจริง
- วิศวกรที่วิเคราะห์จากองค์ประกอบพื้นฐาน → ตั้งสมมติฐานที่ทดสอบได้ เช่น "tail latency เกิดจากรอ replica ที่ช้าที่สุด"
- กระบวนการวิเคราะห์ 3 ชั้น:
 - (1) บันทึกพฤติกรรมจริงโดยไม่รับตั้งชื่อ
 - (2) แยกแยะโครงสร้างงาน/ข้อมูล/สื่อสาร/ประสานงาน/ความผิดพลาด
 - (3) เชื่อมโยงกับ architecture, computational model, technology

2. ประเด็นสำคัญของบท

เป้าหมายการเรียนรู้ของบทที่ 1

- 1. อธิบายได้ว่าระบบเดียวมีมิติ parallel, distributed และ cloud พร้อมกันได้อย่างไร
- 2. แยกแยะ Sequential / Concurrent / Parallel / Distributed ด้วยหลักการทางสถาปัตยกรรม ไม่ใช่ความรู้สึก
- 3. เข้าใจข้อจำกัดของ Amdahl's Law และเหตุผลที่เพิ่มโปรเซสเซอร์ไม่ได้แปลว่าเร็วขึ้นเสมอ
- 4. ใช้กรอบคิด Component-Algorithm-Technology และทูลเพิล

$S = \langle W, D, C, M, N, O, P, F, A \rangle$ วิเคราะห์ระบบจริง

- 5. เดินตามเส้นทางคำขอหนึ่งรายการในระบบ LLM Serving เพื่อเห็นองค์ประกอบทำงานร่วมกัน
- 6. เปลี่ยนวิธีคิดจากการจำแนกชื่อเรียก ไปสู่การวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงระบบ

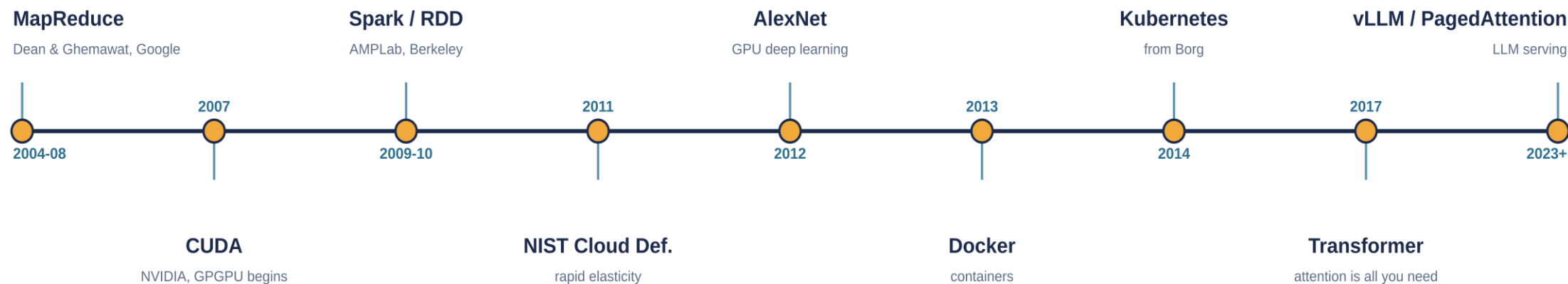
PART 2

3. จาก Parallel และ Distributed สู่ Scalable Computing

วิวัฒนาการของข้อจำกัดเชิงระบบ · นิยามศัพท์ · Scale-up/out/Elasticity · เพดานความเร็ว

3.1 วิวัฒนาการของระบบ 2008-ปัจจุบัน

เส้นเวลาแห่งข้อจำกัดทางวิศวกรรม

อ่านเส้นเวลานี้ในฐานะ "ประวัติศาสตร์ของข้อจำกัดเชิงกายภาพ" ไม่ใช่รายชื่อซอฟต์แวร์

บทเรียนจากเส้นเวลา: หน่วยของการขยายขนาดเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ

- เครื่องคอมพิวเตอร์เดี่ยว → โหนดในคลัสเตอร์ → การ์ดเร่งความเร็ว → กลุ่ม GPU ข้ามเครื่องที่ทำงานร่วมกันเสมือนเครื่องเดียว
- คำถามพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมยังเหมือนเดิมทุกยุค:
 - จะแบ่งงานอย่างไร?
 - มอบหมายให้ใครทำ?
 - สื่อสารกันอย่างไร?
 - รับมือความผิดพลาดและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอย่างไร?
- MapReduce สำเร็จเพราะสร้าง abstraction ให้โปรแกรมเมอร์เขียนแค่ map/reduce — รันไทม์จัดการกระจายงาน, retry, รวบรวมผลให้เอง
- เหตุผลที่ตำราเล่มนี้อธิบายระบบผ่าน "องค์ประกอบ" แทนชื่อผลิตภัณฑ์: เทคโนโลยีเปลี่ยนเร็ว แต่คำถามเชิงองค์ประกอบไม่เปลี่ยน

สี่คำที่มักถูกใช้ปะปนกัน — แต่นิยามแยกขาดจากกัน

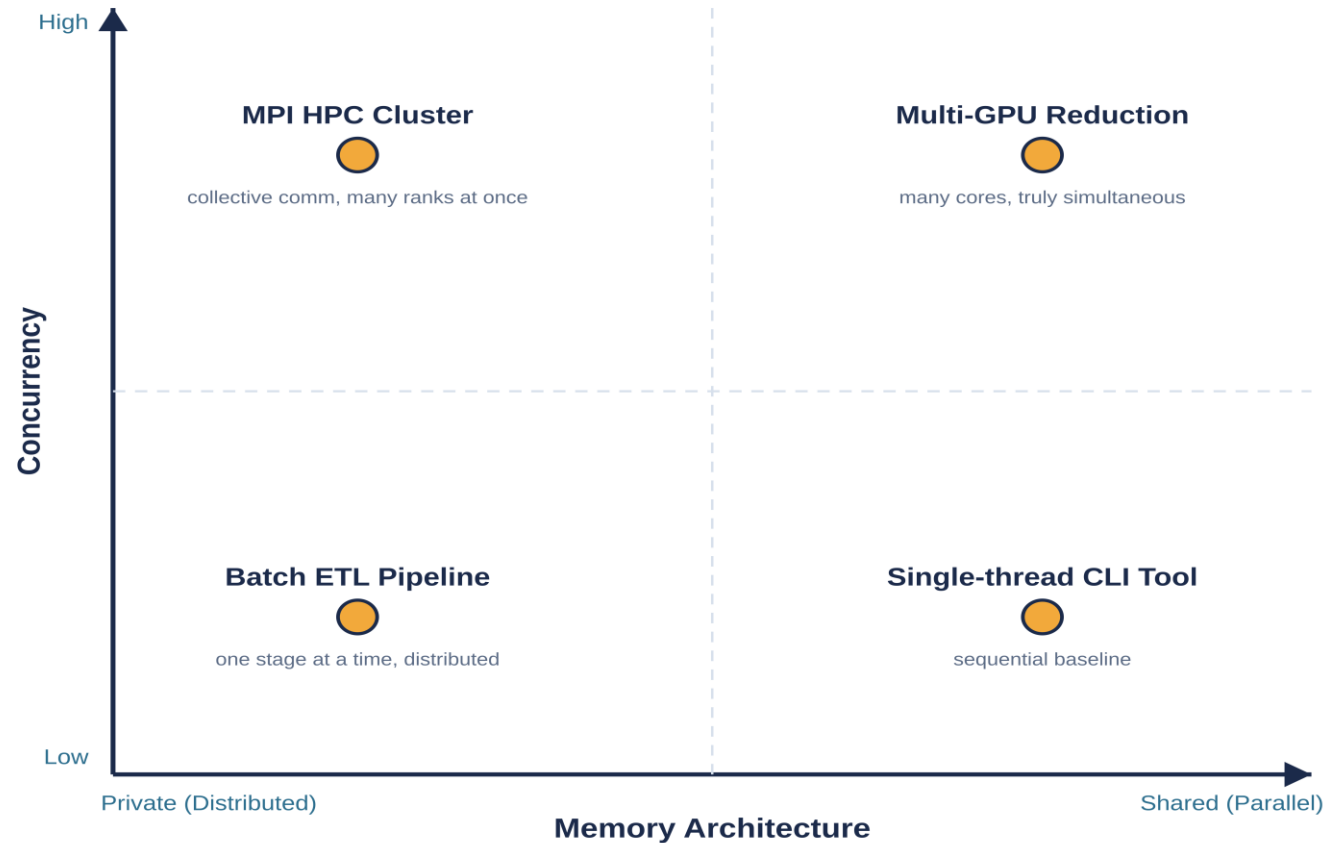
Sequential & Concurrent

- Sequential: คำสั่งทำงานทีละคำสั่งบน CPU เดียว ไม่มีการซ้อนทับเวลา — เป็นเส้นฐาน (baseline) ของทุกการเปรียบเทียบ
- Concurrent: งานหลายสายซ้อนทับกันทางเวลา ไม่จำเป็นต้องเกิดพร้อมกันจริงทางฟิสิกส์ — เรื่องของการจัดการลำดับและ coordination
- ตัวอย่าง: event-driven server รับการเชื่อมต่อหลายพันรายการด้วยแรมเดียว (single-thread event loop)

Parallel & Distributed

- Parallel: หน่วยประมวลผลหลายตัวที่เข้าถึง shared memory ทำงานพร้อมกันจริง เพื่อลดเวลาของงานเดียว
- Distributed: หน่วยประมวลผลแยกขาด private memory สื่อสารผ่าน message passing เป้าหมายกว้างกว่าแค่ลดเวลา
- เส้นแบ่งที่แท้จริง: สถาปัตยกรรมหน่วยความจำ (shared vs private) ไม่ใช่จำนวนโหนดหรือความเร็วบัส

Memory Architecture × Concurrency: สองแกนที่ตั้งฉากกัน

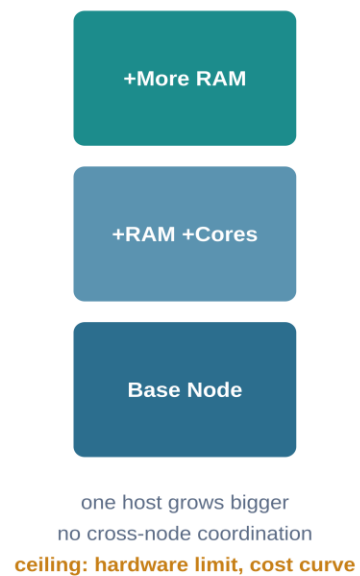

ตัวอย่างที่ตั้งฉาก: MPI cluster (parallel, high concurrency) ต่างจาก batch ETL (distributed, low concurrency)

3.3 Scale-up, Scale-out และ Elasticity

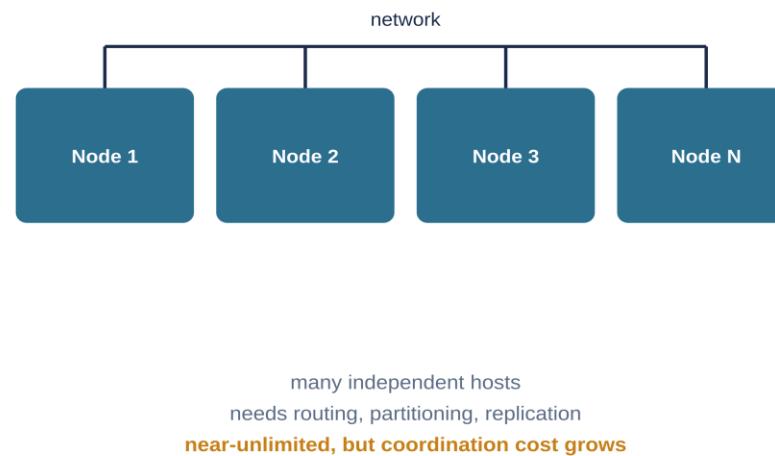
สองแนวทางหลักในการขยายขนาด

SCALE-UP (Vertical)

then

SCALE-OUT (Horizontal)

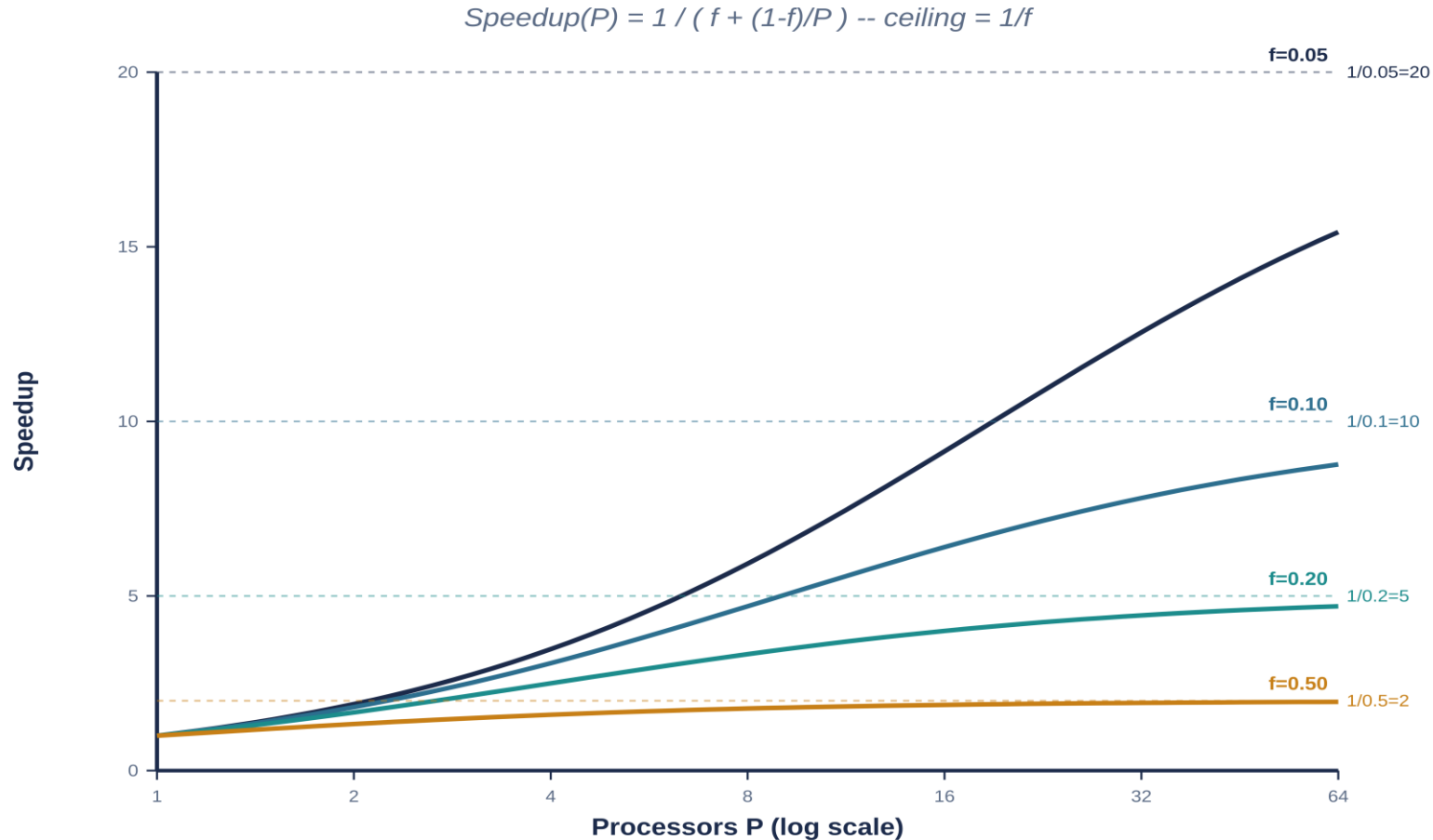
Scale-up: เพิ่มพลังในโฮสต์เดิม (แนวตั้ง) / Scale-out: เพิ่มจำนวนโหนด (แนวนอน)

Elasticity $\neq$ Scale-out แต่ต่อยอดขึ้นไปอีกชั้น

- นิยาม NIST: ความสามารถปรับเพิ่ม/ลดทรัพยากรอย่างรวดเร็ว อัตโนมัติ ให้ผู้ใช้รู้สึกเหมือนทรัพยากรไม่จำกัด (Mell & Grance, 2011)
- Elasticity เพิ่มมิติ "ความเร็วเชิงเวลา" (time responsiveness) และ "กลไกอัตโนมัติแบบปิด" (closed automation loop) เข้าไปบน scale-out
- วงจร Observe $\rightarrow$ Decide $\rightarrow$ Actuate เสมอมี actuation delay — เครื่องใหม่ต้องบูตและ warm cache ก่อนพร้อมใช้งาน
- ตั้ง cooldown window สั้นเกินไป $\rightarrow$ controller สั่งเพิ่ม/ลดสลับกันไม่หยุด (oscillation)
- กฎเหล็ก: เริ่มจาก Scale-up จนต้นทุนไม่คุ้ม $\rightarrow$ หา partition boundary เพื่อ Scale-out $\rightarrow$ ค่อยสรวมกับด้วย Elasticity

3.4 เหตุใดเพิ่ม Processor แล้วไม่เร็วขึ้นเสมอไป

กฎของ Amdahl: เพดานหลักของ Speedup

$Speedup(P) = 1 / (f + (1-f)/P) \rightarrow$ เพดานสูงสุด = $1/f$ ไม่ว่า P จะมากเพียงใด

Gustafson's Law: มุมมองตรงข้ามที่ไม่ขัดแย้งกัน

- Amdahl (Strong Scaling): ตรึงขนาดปัญหาให้เท่าเดิม แล้วถามว่าเร็วขึ้นแค่ไหนเมื่อเพิ่ม P
- Gustafson & Barsis (1988) (Weak Scaling): เมื่อมี P เพิ่ม ผู้ใช้มักขยายขนาดปัญหาตามไปด้วย เพื่อความละเอียดที่สูงขึ้นในเวลาที่ยอมรับได้
- สัดส่วนงานที่ขนานได้จึงขยายตามขนาดปัญหา ไม่ได้คงที่ตายตัวแบบข้อสมมติของ Amdahl
- ทั้งสองแบบจำลองไม่ขัดแย้งกัน — เป็นการตั้งคำถามจากมุมมองต่างกัน รายละเอียดเชิงคำนวณเจาะลึกในบทที่ 2

ต้นทุนการสื่อสารและการประสานงาน — เปรียบเทียบตัวที่สอง

- เพิ่มโปรเซสเซอร์ → ต้นทุนการสื่อสาร (communication) และการประสานงาน (coordination) เติบโตตามไปด้วย
- เมื่อระบบสเกลเกินจุดวิกฤต ต้นทุนแฝงนี้ **โตเร็วกว่าการลดลงของเวลาคำนวณบริสุทธิ์** — เพิ่มเครื่องแล้วช้าลงกว่าเดิม
- ตัวอย่างตัวเลข: งาน 100 วินาที (20s ลำดับ + 80s ขนานได้) บน 8 โปรเซสเซอร์

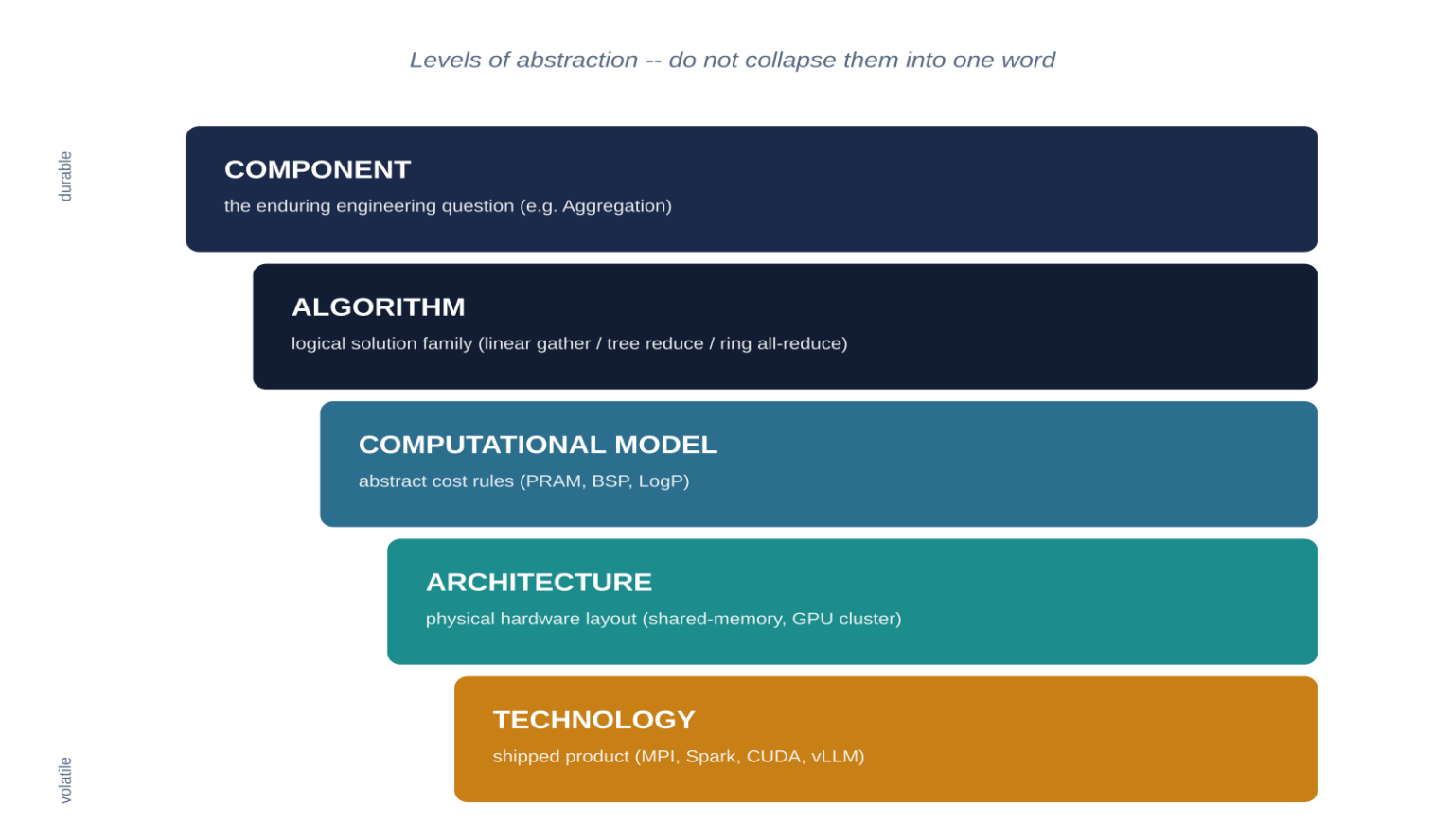
แบบจำลองอุดมคติ: $20 + 80/8 = 30s \rightarrow \text{Speedup} \approx 3.33$ เท่า

ระบบจริง (+เครือข่าย 8s + ไม่สมดุล 5s + จัดตาราง 2s): 45s $\rightarrow \text{Speedup}$ เหลือ ≈ 2.22 เท่า

คอขวดแฝง: lock ของ memory allocator, metadata service จุดเดียว, straggler ที่ทุกคนต้องรอ (barrier)

3.5 Algorithm vs Computational Model vs Architecture vs Technology

สี่ระดับชั้นของสิ่งนามธรรม

ยิ่งอยู่บนสุด ยิ่งคงทนข้ามยุคสมัย — ยิ่งอยู่ล่างสุด ยิ่งเปลี่ยนเร็วที่สุด

แยกระดับชั้นของปัญหา "การรวบรวมผลลัพธ์" (Aggregation)

- Component: โครงสร้างงาน (W) ของการลดรูปข้อมูล, พาร์ทิชัน (D), เครือข่าย (N) ส่งผลย่อย, ประสานงาน (O) ควบคุมลำดับรวมผล
- Algorithm: linear gather / tree reduction / ring all-reduce — เลือกได้หลายแบบสำหรับปัญหาเดียวกัน
- Computational Model / Architecture: multicore shared memory หรือ GPU cluster private memory
- Technology: MPI collective primitives หรือเฟรมเวิร์กสมัยใหม่
- ฝึก: "Apache Spark scale ได้ดีเพราะ Spark เป็นระบบ Scalable" — นี่คือการให้เหตุผลเป็นวงกลม (circular reasoning)

PART 3

4. กรอบคิดและกระบวนการ ตัดสินใจเชิงสถาปัตยกรรม

Component-Algorithm-Technology · ฤพลนิยามระบบ $S = \langle W, D, C, M, N, O, P, F, A \rangle$

สามชั้นความคิดที่เชื่อมโยงกันเป็นระบบ

- Component (องค์ประกอบพื้นฐาน): โจทย์วิศวกรรมสากลที่ทุกระบบต้องตอบ ไม่ว่าจะปี 2008 หรือ 2026
- Algorithm (ขั้นตอนวิธี): คำตอบเชิงวิธีการสำหรับแต่ละ component — เลือกได้หลายตระกูลตามข้อสมมติ
- Technology (เทคโนโลยี): การประกอบผลลัพธ์ของหลายอัลกอริทึมเข้าด้วยกันเป็นผลิตภัณฑ์ใช้งานจริง
- MapReduce, Spark, Ray ล้วนตอบคำถามชุดเดียวกันเรื่อง W และ D เพียงแต่เลือกอัลกอริทึมและเป้าหมายต่างกันไปตามยุค
- ข้อควรระวัง: ไม่ใช่สายโซ่หนึ่งต่อหนึ่ง — component หนึ่งอาจพึ่งพาหลายอัลกอริทึม และอัลกอริทึมเดียวกระทบหลาย component พร้อมกัน

จากหลักฐานเชิงพฤติกรรม สู่การเติมทูลเพิล

- รวบรวมหลักฐาน: task graph, data ownership, network trace, scheduler logs, failure logs
- เติมค่าลงในช่องว่างทูลเพิล พร้อมระบุส่วนที่ยังไม่รู้ (unknowns) — คลื่นเสียงการเดาจากคำโฆษณา
- กรณีศึกษา: Distributed Cache ใช้ Consistent Hashing → ลด P, N แต่ถ้าเจอ Hot Key ต้องเพิ่ม Replication → เพิ่มต้นทุน O
- Recompose ตัวอย่าง: ข้อมูลห้ามออกจากอุปกรณ์ผู้ใช้ → Centralized Training แรกหัก → ต้อง Federated Learning (ปรับ N, เพิ่ม C ท้องถิ่น, กระบ O และ F)
- อย่าตกหลุมพราง "Cargo-cult Architecture" — ลอกสถาปัตยกรรมสำเร็จโดยไม่เข้าใจข้อสมมติเบื้องหลัง

4.2 ภาพรวมของกรอบความคิดร่วม

$$S = \langle W, D, C, M, N, O, P, F, A \rangle$$

ภูเพ็ลนี้คือรายการตรวจสอบการตัดสินใจ (checklist of decisions) ไม่ใช่สมการที่คำนวณตัวเลข

W, D, C, M, N — จากงานสู่การสื่อสาร

โครงสร้างและการจัดวางงาน

- W — Work Structure: โครงสร้างงานและความสัมพันธ์
รอกัน (dependency graph, critical path)
- D — Decomposition: หน่วยของการแบ่งงาน/ข้อมูล
และระดับ granularity
- C — Compute Organization: โครงสร้างฮาร์ดแวร์
ประมวลผล (CPU/GPU/multicore)

หน่วยความจำและการสื่อสาร

- M — Memory and State: ข้อมูลถูกเก็บที่ไหน ใครเป็น
เจ้าของ ระดับความสอดคล้อง
- N — Communication: รูปแบบข้อความ ขนาด
topology และแบนด์วิดท์
- W ต้องพิจารณาก่อน D เสมอ — หั่นข้อมูลโดยไม่รู้
เส้นทางวิกฤตของ W คือการสร้างงานย่อยที่ไม่ช่วยเพิ่ม
ความขนานจริง

O, P, F, A — จากการประสานงานสู่การปรับตัว

ประสานงานและจัดวาง

- O — Coordination: การประสานลำดับ, barrier, ความถูกต้องเชิงตรรกะของการเรียงลำดับ
- P — Placement & Scheduling: จัดวางงาน/ข้อมูลลงโฮสต์ไหน เมื่อไร ด้วยนโยบายใด

ความผิดพลาดและการปรับตัว

- F — Failure and Recovery: ข้อสมมติความล้มเหลว ขอบเขตกักกันความเสียหาย กลไกกู้คืน
- A — Adaptation & Elasticity: สลับอัลกอริทึม, repartition ระหว่างรัน, adaptive batching, load shedding
- ห้ามเขียนแค่ "M = Redis" ในช่องทูลเพิล — ต้องเขียนคุณสมบัติเชิงวิศวกรรมที่ตรวจสอบได้จริง

Distributed LLM Serving System ในกูเพิล S

ตัวแปร	ประเด็น	รายละเอียด
W	Autoregressive Dependency	การสร้างคำถัดไปต้องรอคำก่อนหน้าเสมอ จำกัดเพดานความเร็วการสร้างคำ
D	Tensor + Pipeline Parallelism	กระจายพารามิเตอร์โมเดลภายในเครื่อง (tensor) และข้ามโหนด (pipeline)
C	GPU Cluster	ทำงานบนกลุ่มฮาร์ดแวร์ประมวลผลกราฟิก
M	PagedAttention	บริหาร KV-cache ผ่านสิ่งนามธรรมแบ่งหน้าหน่วยความจำ
N	All-reduce Collective	ขนส่งข้อมูลผ่านการสื่อสารกลุ่มความเร็วสูง
O	Token & Pipeline Ordering	ควบคุมลำดับถูกต้องของโทเค็นและจังหวะแต่ละสเตจ
P	Continuous Batching	จัดคิวคำขอและรวมชุดคำขอคำนวณแบบต่อเนื่อง
F	Retry + Fault Tolerance	รับงานใหม่และทนทานต่อความล้มเหลวของ GPU
A	Replica Autoscaling	เพิ่ม/ลดเครื่องสำเนาตามความหนาแน่นคำขอ

PART 4

5. จากแบบจำลอง สู่ระบบที่ใช้งานจริง

20 ขั้นตอนวินิจัย · ตระกูลอัลกอริทึม · เส้นทางคำขอ · 6 กรณีศึกษาอุตสาหกรรม

20 ขั้นตอนการวินิจฉัยเชิงรูปนัย — สี่ระยะหลัก

Twenty-step formal diagnostic -- turn "it doesn't scale" into a testable hypothesis

เป้าหมาย: เปลี่ยนคำว่า "ระบบไม่ scale" ให้กลายเป็นสมมติฐานที่วัดค่าได้จริง

ขั้นที่ 1–4: อย่ารีบแก้ ก่อนจะรู้ว่าอาการคืออะไร

ขั้น 1 — เริ่มจากอาการ ไม่ใช่วิธีแก้: บันทึกพฤติกรรมเชิงประจักษ์ (เช่น p99 latency พุ่งเมื่อ >2,000 req/s) หลีกเลี่ยงคำว่า "ไม่ scale" ลอย ๆ

ขั้น 2 — กำหนดลักษณะภาระงาน: arrival pattern, input-size distribution, read/write ratio, burstiness — ค่าเฉลี่ยเดียวซ่อน skew และ tail latency

ขั้น 3 — วัตถุประสงค์และข้อจำกัดเข้มงวด: latency/throughput/ต้นทุน/พลังงาน — ข้อจำกัดทางกายภาพห้ามแปลงเป็นคะแนนเฉลี่ยชดเชย

ขั้น 4 — สร้างเส้นฐานที่ยุติธรรม: เปรียบเทียบกับ sequential version ที่ปรับแต่งดีแล้ว ไม่ใช่โค้ดหละหลวมที่ทำให้ speedup สูงเกินจริง

ขั้นที่ 5-8: วาดโครงสร้าง ตรวจสอบ Compute/Memory และ Network/Coordination

ขั้น 5 — วาดโครงสร้างงาน (W): dependency, critical path — ถ้าเส้นทางวิกฤตเป็นลำดับ เพิ่มเครื่องไม่ช่วย

ขั้น 6 — ตรวจสอบการแบ่งงาน/ข้อมูล (D): หน่วยพาร์ทิชัน granularity ปัญหา data skew — ไล่กวาดขนาดพาร์ทิชันแทนการเดา

ขั้น 7 — ตรวจสอบ Compute (C) และ Memory (M) ร่วมกัน: arithmetic intensity เทียบแบนด์วิดท์หน่วยความจำจริง

ขั้น 8 — แยก Network (N) ออกจาก Coordination (O): ข้อความเล็กแต่ช้าเพราะรอ barrier ≠ ปัญหาแบนด์วิดท์เครือข่าย

ขั้นที่ 9-11: การจัดวาง ความผิดพลาด และการปรับตัว

ขั้น 9 — ตรวจสอบการจัดวางและจัดตาราง (P): queue, placement, affinity, stragglers — ข้อมูลใหญ่เกินไป→repartition D, ฮาร์ดแวร์ช้า→speculative execution

ขั้น 10 — ตรวจสอบโอกาสความผิดพลาดและการกู้คืน (F): steady-state metric นับรวมเวลา timeout/retry/recovery แล้วหรือยัง?

ขั้น 11 — ตรวจสอบระบบปรับตัวยืดหยุ่น (A): control signal, observation window, hysteresis, actuation delay — autoscaler ที่บูตช้ากว่าโหลดพุ่งเข้ามา ช่วยอะไรไม่ได้

ขั้นที่ 12–20: จากสมมติฐาน สู่บันทึกการตัดสินใจ

ขั้น 12 ตั้งสมมติฐานเชิงเหตุผล

ขั้น 13 แยกตัวแปรทดลองทีละกลุ่ม

ขั้น 14 วิเคราะห์ผลต่างที่เหลือ (residual)

ขั้น 15 เขียนข้อดี/เสียข้ามองค์ประกอบ (benefit, direct cost, shifted cost)

ขั้น 16 ประเมินขอบเขตภูมิภาการทำงาน (operating envelope)

ขั้น 17 ตรวจสอบนักศึกษาสำเร็จอย่างวิพากษ์ (5 มิติ: โจทย์, ข้อจำกัดยุคนั้น, การตัดสินใจ, กลไกรันไทม์, ขอบเขต)

ขั้น 18 Recomposition — จงใจเปลี่ยนข้อจำกัดแล้วดูว่าอัลกอริทึมเดิมยังเหมาะสมไหม

ขั้น 19 สื่อสารความไม่แน่นอนตรงไปตรงมา — เลี่ยงคำว่า "เสมอ" "ดีที่สุด" "รับประกัน"

ขั้น 20 บันทึกการตัดสินใจ (ADR): เหตุผล ทางเลือกที่ปฏิเสธ และตัวกระตุ้นให้หมดอายุ

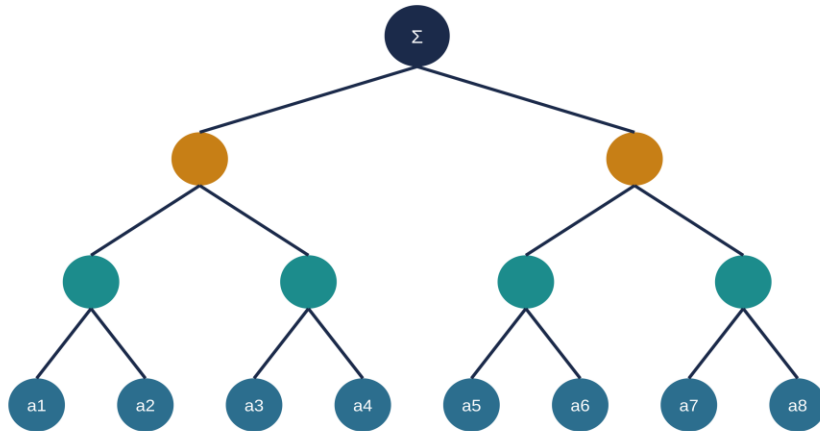
5.2 ตระกูลขั้นตอนวิธี

หาผลรวมตัวเลข n ตัว: 3 แบบจำลองความคิด

Sequential: span = $O(n)$ -- $n-1$ additions, one after another

Parallel Tree Reduction (shared memory): span = $O(\log n)$ -- trades hardware for time

Work stays $O(n)$;
span shrinks to $O(\log n)$
but pays synchronization
overhead at every level

Sequential $O(n)$ span $\rightarrow$ Parallel tree reduction $O(\log n)$ span (แลกด้วยต้นทุน sync) $\rightarrow$ Distributed MapReduce-style (แลกด้วยต้นทุนเครือข่าย + ความเสี่ยงเครื่องล่ม)

เส้นทางเดินของหนึ่งคำขอคำนวณ (Request Trace Path)

One request, ten components -- observed latency is the sum of every stage

Total latency = queue wait + prefill + decode + coordination wait + network -- not just kernel time

Distributed LLM Serving System — 10 สเตจ ตั้งแต่ Edge Gateway จนถึง Adaptation & Scaling

จาก Edge Gateway ถึง Continuous Batching

1. Edge Gateway: ตรวจสอบสิทธิ์ จำกัดอัตรา จัดเส้นทางภูมิภาค — ต้องรักษา idempotency ป้องกันคำขอซ้ำจาก retry
2. Service Discovery & Routing: routing table เป็นข้อมูลแฟงเก่าเสมอ (stale) ต้องมี staleness tolerance และเส้นทางสำรอง
3. Tokenization & Admission Control: tokenize บน CPU อาจกลายเป็นคอขวดถ้า GPU เร็วมาก; admission ประมาณ KV-cache ล่วงหน้าเพื่อป้องกัน OOM
4. Continuous Batching Scheduler: FCFS ยุติธรรมแต่เสี่ยงคำขอยาวถ่วง Throughput; SJF ลด wait time เฉลี่ยแต่เสี่ยง starvation

จาก Paged Memory ถึง Collective Communication

- 5. Paged Memory Allocation: แบ่ง KV-cache เป็นบล็อกหน้าความจำ ลด external fragmentation แต่ต้องแลกกับ metadata lookup overhead
- 6. Prefill Stage & Tensor Parallelism: จำนวนเมทริกซ์ขนาดใหญ่ — ต้องใช้ topology-aware scheduler ไม่ใช่แค่นับ GPU ว่าง
- 7. Collective Messaging (All-reduce): ทุก rank ต้องรับคำสั่งตรงจังหวะกัน — หลุดจังหวะแม้เสี้ยววินาทีเดียว = deadlock ทั้งคลัสเตอร์
 - แยกให้ชัด: N ตามเรื่องไบต์/แบนด์วิดท์ ส่วน O ตามเรื่องความถูกต้องของลำดับ (ordering correctness)

จาก Decode Stage ถึง Adaptation & Scaling

- 8. Decode Stage & Backpressure: Autoregressive บังคับรอทีละคำ → span ยาวตามความยาวคำตอบ; pipeline bubble ที่ต้นและปลายท่อ
- 9. Observability, Failure & Recovery: ต้องวัดแยกตาม diagnostic equation ไม่ใช่แค่ GPU utilization เดียว ๆ — ต้องตัดสินใจ fail-open vs checkpoint
- 10. Adaptation Control & Drain Protocol: โหลดโมเดลใหม่ใช้เวลา notable (startup delay สูง) → ต้องมี warm pool; scale-in ต้องรอ drain คำขอเดิมให้เสร็จก่อนปิดเครื่อง
- บทสรุปเส้นทางคำขอ: latency ที่ผู้ใช้เห็น = ผลรวมซ้อนทับของทุกสเตจ — ปรับ kernel เร็วขึ้น 20% ไม่มีความหมายถ้า 90% เวลาไปติดคิว

หกกรณีศึกษา: วัตถุประสงค์ต่างกัน → กุเพิลต่างกัน

กรณีศึกษาเหล่านี้ไม่ได้มีไว้สรรเสริญผลิตภัณฑ์ใด แต่แสดงว่าเมื่อวัตถุประสงค์และข้อจำกัดเปลี่ยน การตัดสินใจในกุเพิล S ต้องเปลี่ยนตามอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

1. Flash Sale E-commerce — ห้ามขายเกินสต็อก + ต้องชำระเงินสำเร็จ
2. Climate Simulation HPC — ลดเวลาคำนวณให้สั้นที่สุด (Time-to-Solution)
3. Genomics Pipeline — Throughput สะสมสูงสุด + reproducibility 100%
4. Global Video Streaming — ไม่มีอาการภาพชะงัก + startup delay ต่ำ
5. Financial Ledger & Payments — ความถูกต้องสมบูรณ์ของยอดเงิน
6. Edge AI Factory Detection — แจ้งเตือนระดับมิลลิวินาที + ทำงานได้แม้เน็ตขาด

Flash Sale · Climate HPC · Genomics

Flash Sale E-commerce

- W/D: แยก critical path ชำระเงินออกจากงานเสริม; แบ่งสต็อกเป็นถังย่อยแก้ hot key
- O/F: Idempotency Key + Conditional Update; Outbox/Inbox pattern กันธุรกรรมซ้ำ
- A: Pre-scale warm fleet ก่อนเทศกาล + queue depth signal

Climate HPC & Genomics Pipeline

- Climate: Stencil dependency ข้ามกำแพงเวลา → เพิ่มคอขวด dependency; domain decomposition ชั่งพื้นที่ผิว vs จำนวนชิ้นงาน
- Genomics: DAG งานอิสระข้ามตัวอย่าง แต่ precedence เข้มงวดในตัวอย่างเดียว; recompute เฉพาะพาร์ติชันที่หาย ไม่รันใหม่ทั้งหมด

Video Streaming · Financial Ledger · Edge AI

Video Streaming & Financial Ledger

- Video: ตัดเป็น segment สั้นเพื่อปรับ bitrate ไร; Hierarchical CDN placement — ยอดนิยมกระจายทั่วโลก เก้าเก็บกลับส่วนกลาง
- Financial: Append-only ledger เท่านั้นที่เป็น source of truth; Saga pattern แทน distributed transaction ใหญ่; Fail-open vs Fail-closed ตามความเสี่ยง

Edge AI Factory Detection

- Local inference ลด N ให้เหลือน้อยที่สุด ส่งเฉพาะ feature/event สรุป ไม่ส่งวิดีโอดิบ
- Store-and-forward รองรับเครือข่ายติด ๆ ขัด ๆ; สัญญาณเตือนภัยเชิงข้อมูลสถิติ
- A ปรับที่ตัวอุปกรณ์เอง: ลด frame rate, ลดความละเอียด, สลับโมเดลเล็กลง แทนการเพิ่มเครื่อง (ติดข้อจำกัดกายภาพ)

หกอุตสาหกรรม หกชุดการตัดสินใจ

อุตสาหกรรม	SLO หลัก	ข้อจำกัดกายภาพ	การตัดสินใจแกนนำ	ต้นทุนที่ยอมรับ
LLM Serving	TTFT + Inter-token latency	แรม GPU + autoregressive order	PagedAttention / Continuous Batching	Metadata lookup + scheduler ซับซ้อน
Flash Sale	อัตราชำระเงินสำเร็จ	ความถูกต้องสต็อก + Hot Key	แยกงานเสริม / Idempotency Key	ชะลอ/ปฏิเสธคำขอ
Climate HPC	Time-to-Solution สั้นสุด	Topology บัส + critical path	Domain Decomposition + block layout	แรงงานเขียนโค้ดระดับล่าง
Genomics	Throughput สะสมสูงสุด	ไฟล์ใหญ่ + reproducibility	Data Lineage + Atomic Commit	พื้นที่เก็บไฟล์กลาง + บีบอัด
Video Streaming	Zero Rebuffering	แบนด์วิธ + สัญญาณผันผวน	Segment split + Hierarchical CDN	พื้นที่สำเนาหลายระดับ
Edge AI Factory	แจ้งเตือน ms + local autonomy	พลังงาน/ความร้อน/เน็ตขาด	Local inference + Dynamic policy	ความแม่นยำโมเดลลดลง

PART 5

6–9. Recomposition, ข้อแลกเปลี่ยน และบทสรุป

เมื่อบริบทเปลี่ยน ทุสิ่งต้องเปลี่ยนตาม · ความเข้าใจผิดที่พบบ่อย · ไวยากรณ์แห่งการแลกเปลี่ยนต้นทุน

ย้าย LLM Serving ไปอยู่บน Edge Device เครื่องเดียว

- ข้อจำกัดใหม่: แรม 8GB, พลังงานจำกัด, ไม่มีเครือข่ายภายนอกเลย, ความเป็นส่วนตัวสูงสุด, ยังต้องรักษา interactive latency SLO
- N, O → ลดเหลือศูนย์ระหว่างเครื่อง (ไม่มีเครื่องอื่นให้คุยด้วย) แต่ internal communication ภายในบอร์ดยังมีอยู่จริง
- D, M → เลิก Tensor/Pipeline Parallelism ข้ามเครื่อง → ใช้ Model Quantization / Pruning / Weight Offloading แทน
- W → เพิ่ม Speculative Decoding (draft model เล็กนำ + model ใหญ่ตรวจสอบขนาน) ลด span แต่เพิ่ม work รวม
- F → จาก node failure ข้ามเครือข่าย เปลี่ยนเป็น OOM crash, ไฟล์โมเดลเสีย, แบตหมด, ความร้อนสูง — restart จาก immutable image
- A → ไม่มีสิทธิ์เรียกเครื่องเพิ่มจากคลาวด์ → ปรับ batch size, ตัด context length, ลด precision อัตโนมัติแทน

จุดอิ่มตัวเชิงประสิทธิภาพ (Performance Saturation Point)

- เพิ่ม GPU ในระบบ LLM Serving ไม่ได้แปลว่า latency ลดลงเสมอไป
- Tensor Parallelism บังคับให้เกิด All-reduce ทุกชั้นของโมเดล — ยิ่ง GPU มาก ต้นทุนสื่อสารต่อรอบยิ่งพุ่งตามสถาปัตยกรรมเครือข่าย
- ถ้าอัตราลดของงานคำนวณต่อชิปช้ากว่าอัตราเพิ่มของต้นทุนสื่อสาร → ระบบชนจุดอิ่มตัว → เพิ่ม GPU กลับทำให้ช้าลงกว่าเดิม
- นี่คือ Amdahl's Law ในบริบทซอฟต์แวร์สเกลสูง: f ไม่ได้จำกัดแค่โค้ดลำดับ แต่รวมเวลารอ synchronization ด้วย
- แยก TTFT (*compute-bound*, ได้ประโยชน์จาก *batch* ใหญ่) ออกจาก Inter-Token Latency (*memory-bandwidth-bound*, ไวต่อกลยุทธิ์คิว) — อย่ารายงานค่าเฉลี่ยรวม

สี่ความเข้าใจผิดที่พบบ่อยที่สุด

เข้าใจผิดที่ 1–2

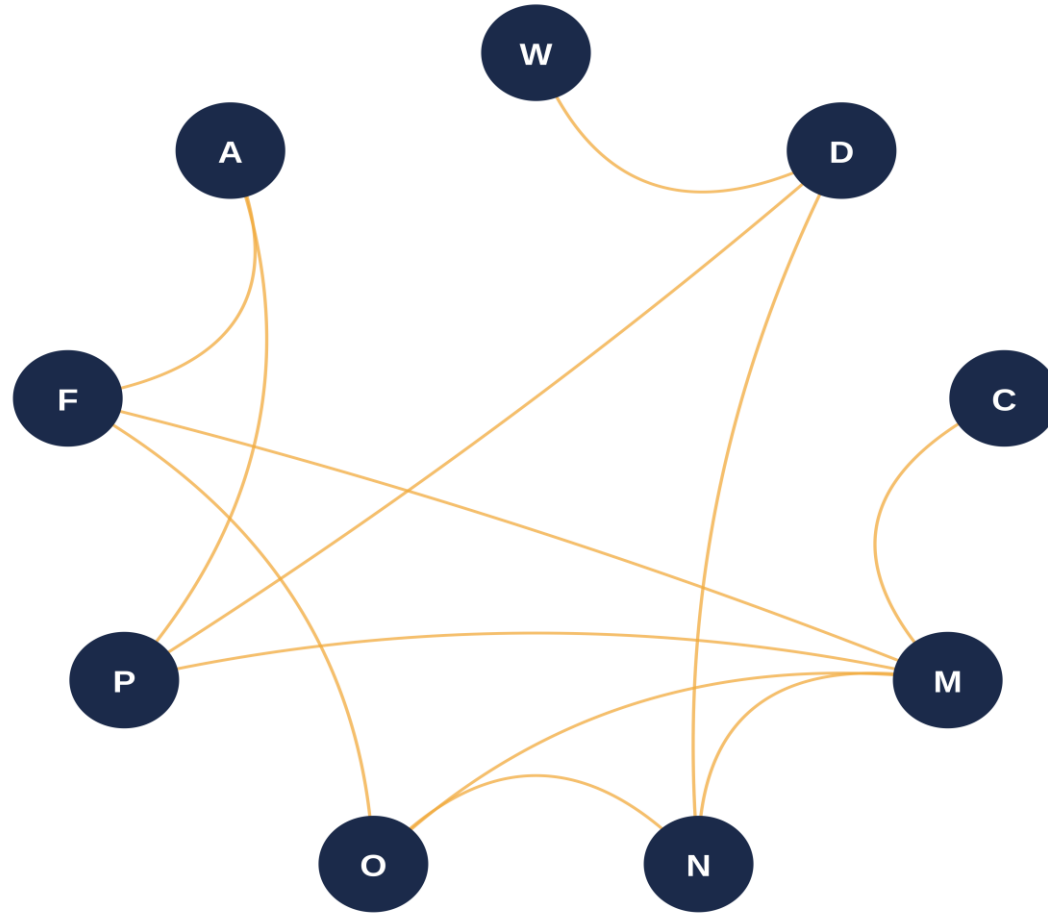
1. "Parallel กับ Distributed คือเรื่องเดียวกัน" — ผิด: แบ่งด้วย memory architecture ไม่ใช่จำนวนโหนด
2. "เพิ่มโหนด/GPU จะเร็วขึ้นเสมอ" — ผิด: ขึ้นกับ critical path ratio และอัตราเติบโตของต้นทุนแฝง

เข้าใจผิดที่ 3–4

3. "Cloud คือแค่ชื่อใหม่ของ Distributed" — ผิด: Cloud เพิ่ม elasticity, multi-tenancy, pay-per-use
4. "LLM Serving ต้องใช้ความรู้ชุดใหม่ทั้งหมด" — ผิด: PagedAttention คือโจทย์ M แบบเดิมภายใต้ข้อจำกัดใหม่

The Grammar of Cross-Component Trade-offs

Every design decision echoes across the tuple -- nothing is free

ทุกการตัดสินใจในทูเพิลส่งเสียงสะท้อนไปยังตัวแปรอื่นเสมอ — ไม่มีการปรับปรุงใดที่ไม่มีต้นทุน

8. รูปแบบซ้ำในเรื่องราวความสำเร็จ

ทุกความสำเร็จ = ยอมแลกอะไรบางอย่างเสมอ

- MapReduce: ยอมจำกัดความยืดหยุ่นการเขียนโปรแกรม แลกกับการจัดตารางงาน + คุ้มความเสียหายอัตโนมัติ
- Apache Spark: ปรับ W และ M เพื่อเก็บ working set ไว้ในแรม ลดต้นทุนงานวิเคราะห์แบบวนซ้ำมหาศาล
- CUDA: เปิด Throughput มวลชนใน C แต่บังคับโปรแกรมเมอร์จัดระเบียบ M ให้สม่ำเสมอ (coalesced access)
- Kubernetes: จัดระเบียบ P ผ่าน Reconciliation Loop บนสิ่งนามธรรม container
- vLLM: พลิกโฉม M ด้วย PagedAttention เปิดทางให้ P ทำ Continuous Batching เต็มประสิทธิภาพ
- นวัตกรรมไม่ได้เกิดจากการคิดค้นสิ่งใหม่จากความว่างเปล่า แต่เกิดจากการเข้าใจหลักการเดิมอย่างลึกซึ้ง แล้ว Recompose ใหม่ให้เหมาะกับข้อจำกัดยุคนั้น

คำตอบใหม่สำหรับกรณีศึกษา LLM Serving

- *คำถามเปิดบท: ระบบนี้เป็น parallel, distributed หรือ cloud กันแน่?*
- คำตอบใหม่: "ระบบนี้ใช้สถาปัตยกรรม distributed-memory ระหว่างโฮสต์ ขับเคลื่อนด้วยวัตถุประสงค์ parallel computation เพื่อลดเวลาโมเดลเดียว บริหาร concurrency ของคำขอที่เข้ามาพร้อมกัน และพึ่งพา cloud provisioning เพื่อปรับเครื่องสำเนาตามเวลาจริง"
- คำอธิบายระดับนี้คมชัดพอที่จะชี้ทางตั้งคำถามวิจัยและออกแบบการทดลองต่อยอดได้อย่างมีหลักการ

แบบฝึกหัดสามระดับ

- ระดับพื้นฐาน: จำแนก sequential/concurrent/parallel/distributed ของ 4 ระบบตัวอย่าง (event-driven server, 4-GPU workstation, Hadoop cluster, CDN) พร้อมเหตุผลเชิงสถาปัตยกรรม
- ระดับประยุกต์: วิเคราะห์ระบบแนะนำสินค้าอีคอมเมิร์ซว่าควร scale-up/out/ผสม พร้อมบทบาทของ Elasticity ช่วง flash sale; ระบุ bottleneck ที่เสี่ยงที่สุดในกูเพิล LLM Serving
- ระดับสังเคราะห์: ถอดรหัสเทคโนโลยีจริง (Kubernetes/Spark/Ray) เป็นกูเพิล S คร่าว ๆ; ออกแบบสถานการณ์ที่ระบบเดียวกันถูกจัดเป็น parallel หรือ distributed สลับกันตามมุมมอง
- *ทุกคำตอบต้องมี: หลักฐานเชิงประจักษ์ ≥ 1 , สมมติฐานเชิงสถาปัตยกรรม ≥ 1 , คู่ trade-off ≥ 1*

เลือกเส้นทางเรียนรู้ตามความเชี่ยวชาญของตัวเอง

Algorithm & Systems Focus

- สาย Algorithm: เริ่มจาก W และ D — ขอบเขตล่างทางทฤษฎีของงาน แล้วค่อยดูว่า C เปลี่ยน cost model อย่างไร
- สาย Systems: เดินตาม Request Path Trace จริง บันทึกพิกัดที่คิวงาน สถานะ ข้อความ และความเสียหายปรากฏตัว แล้วจับคู่ลงทูลเพิล

Cloud & Data/AI Focus

- สาย Cloud: แยก Provisioning Plane (A) ออกจาก Application Behavior — autoscaling บน stateful system ที่ไม่มี drain protocol ไม่ปลอดภัย
- สาย Data/AI: แยก Training (throughput-driven, collective gradient) ออกจาก Serving (queue-driven, tail latency) อย่างเด็ดขาด

Assessment Rubric — ให้น้ำหนักที่คุณภาพเหตุผล ไม่ใช่ตัวเลขเดียว

มิติการประเมิน	คำอธิบาย
ความแม่นยำเชิงแนวคิด (Conceptual Precision)	แยกปัญหาเครือข่ายจริง (N) ออกจากปัญหาการประสานงานเชิงตรรกะ (O) ได้อย่างมีหลักการ
ประกาศข้อสมมติชัดเจน (Explicit Assumptions)	ระบุคุณสมบัติและขอบเขตของภาระงาน/ฮาร์ดแวร์ก่อนวิเคราะห์ หลีกเลี่ยงการสรุปเหมารวม
เชื่อมโยงต้นทุนข้ามองค์ประกอบ (Cross-Component Mapping)	อธิบายได้ว่าการตัดสินใจที่โหนดหนึ่งส่งผลดี/ร้ายแรงกลับไปโหนดอื่นในทิวเฟิลอย่างไร
ข้อสัถย์ต่อขอบเขตความไม่แน่นอน (Uncertainty Awareness)	รายงาน operating region อย่างมีหลักการ หลีกเลี่ยงถ้อยคำการันตีแบบไร้เงื่อนไข

References

- Amdahl, G. M. (1967). Validity of the single processor approach to achieving large scale computing capabilities. AFIPS Conference Proceedings, 30, 483–485.
- Burns, B., Grant, B., Oppenheimer, D., Brewer, E., & Wilkes, J. (2016). Borg, Omega, and Kubernetes. Communications of the ACM, 59(5), 50–57.
- Dean, J., & Ghemawat, S. (2008). MapReduce: Simplified data processing on large clusters. Communications of the ACM, 51(1), 107–113.
- Grama, A., Gupta, A., Karypis, G., & Kumar, V. (2003). Introduction to Parallel Computing (2nd ed.). Addison-Wesley.
- Gustafson, J. L. (1988). Reevaluating Amdahl's law. Communications of the ACM, 31(5), 532–533.
- Kwon, W., et al. (2023). Efficient memory management for LLM serving with PagedAttention. Proceedings of SOSP '23.
- Mell, P., & Grance, T. (2011). The NIST Definition of Cloud Computing (NIST SP 800-145).
- Rauber, T., & Rünger, G. (2013). Parallel Programming: For Multicore and Cluster Systems (2nd ed.). Springer.
- Zaharia, M., et al. (2010). Spark: Cluster computing with working sets. Proceedings of HotCloud '10.

ฉบับที่ 1

คำถามและอภิปราย

สัปดาห์หน้า: บทที่ 2 — แปลงเหตุผลเชิงคุณภาพให้เป็นเครื่องมือเชิงปริมาณ (Latency, Throughput, Speedup, Efficiency, Strong/Weak Scaling)